

MICHAEL NEWTON

SJÄLARNAS ÖDE

Nya fallstudier om livet mellan livet

Rita Borenstein Publishing

MICHAEL NEWTON

**SJÄLARNAS
ÖDE**

Nya fallstudier om livet mellan livet

Översättning: Kerstin Kennedy

Övrig utgivning hos Rita Borenstein Publishing

Rita Borenstein:

To Soul Home and Back – About Life Between Lives® hypnotherapy for spiritual regression, 2018

Själens resa hem – Möt din själ i livet mellan liven, 2020

Min själ är en diamant – Låt mitt sanna jag lysa, 2021

My Soul is a Diamond – Let my true light shine, 2021

Michael Newton:

Själarnas resa – Fallstudier om livet mellan liven, 2020

Translated from *Destiny of Souls: New Case Studies of Life Between Lives*

Copyright © 2000 Michael Newton, Ph.D.

Published by Llewellyn Worldwide

Woodbury, MN 55125 USA

www.llewellyn.com

Svensk utgåva copyright © 2022 Rita Borenstein

Mångfaldigande av innehållet i denna bok, helt eller delvis är enligt lagen om upphovsrätt förbjudet utan medgivande av utgivaren. Förbudet gäller all form av mångfaldigande genom tryckning, kopiering, bandinspelning, elektronisk lagring och spridning etc.

Originalets titel: *Destiny of Souls*

Översättning: Kerstin Kennedy

Grafisk form: Lilla blå tornet

Omslagsbild: Mattonstock

Tryck: Latgales Druka, Lettland 2022

ISBN 978-91-986498-2-6

Författarens tack

Boken tillägnas min pappa, John H. Newton, som tidigt lärde mig älska journalistgenren, och min son, Paul, för hans humor och uppmuntran under senare år.

Ett stort tack till min fru, Peggy, som hjälpt mig att gå igenom hundratal fallstudier som bygger på samtal med mina klienter. Ett särskilt tack till förlagslektörerna Norah Newton Mayper, John Fahey, Jacqueline Nash, Gary och Susan Aanes och till min redaktör, Rebecca Zins.

Sedan *Journey of souls* publicerades 1994 (i svensk översättning, *Själar-
nas resa*, 2008 och 2021) har många läsare hört av sig för att berätta hur
mycket det har betytt för dem att få en inblick i vår tillvaro på andra sidan.
Det är deras uppmuntran som övertygat mig om att jag måste ta dem med
på ännu en resa bortom tid och rum.

Innehåll

Inledning	9
Andevärlden	13
Död, sorg och tröst	24
Förnekelse och insikt.....	24
Själarnas terapimetoder.....	26
Hur själarna tar kontakt med oss.....	29
Främlingar som budbärare.....	49
Änglar och andra himmelska sändebud.....	50
Emotionell återhämtning.....	52
Jordiska andeväsen	57
Astralplan.....	57
Naturväsen.....	58
Gengångare.....	59
Självald isolering.....	65
Okroppsliga existenser som besöker jorden.....	68
Demoner eller fallna änglar.....	71
Andlig energiåterhämtning	75
Själens energi.....	75
Standardåtgärder vid återkomsten.....	76
Akutåtgärder vid återkomsten.....	76
Återhämningsplatser för lindriga skador.....	79
Återhämningsplatser för svåra skador.....	80
Energihealing på jorden.....	87
Själsdelning och återförening.....	93

Själarnas grupperingssystem.....	99
Själens födelse.....	99
Andliga miljöer.....	104
Själarnas energifärger	123
De äldstes råd.....	130
Människors rädsla för domslut och straff.....	130
Avdelningen för själslig utvärdering	132
Rådets utseende och sammansättning	138
Tecken och symboler	144
Den osynliga närvaron.....	154
Gemenskapens dynamik.....	160
Själsfränder	160
Länkar mellan andliga och jordiska släkter	173
Att återse själar som sårat oss.....	177
Fritidssysselsättningar i andevärlden.....	184
Fyra vanliga själstyper.....	204
Andliga övergångsstadier	206
Examensdags.....	206
Förflyttning till mellannivåerna	209
Specialistutbildningar.....	211
Ödesringen.....	236
Sfären där själen väljer nästa liv.....	236
Tidslinjer och kroppsalternativ	241
Tidsmästarna	243
Den fria viljan	249
Själar i unga värdkroppar.....	256
Vår andliga väg.....	265

Inledning

Vilka är vi? Varför befinner vi oss här? Vart är vi på väg? Jag försökte besvara dessa alltid aktuella frågor i min första bok, *Själarnas resa*, som kom ut på Llewellyns förlag 1994. Många läsare hörde av sig för att berätta att den åstadkommit ett andligt uppvaknande inom dem och att de aldrig förut fått en så detaljerad beskrivning av livet i andevärlden. De sa också att informationen bekräftade deras djupt rotade föreställningar om att själen överlever den fysiska döden och att det finns ett syfte med reinkarnationen.

När boken hade kommit ut, och så småningom översattes till andra språk, började jag få förfrågningar från läsare över hela världen som undrade om det skulle komma en uppföljare. Jag slog ifrån mig både länge och väl. *Själarnas resa* bygger på den forskning jag bedrivit i många år och det var ett mödosamt arbete att foga samman resultaten och slutligen presentera en detaljerad skildring i skrift om våra själers odödlighet. Jag ansåg att jag redan hade gjort mitt.

I inledningen till *Själarnas resa* beskrev jag min bakgrund som traditionell hypnoterapeut och min skeptiska inställning till hypnos som verktyg för metafysisk regression. Jag var bara femton år gammal när jag år 1947 första gången försatte en person i ett hypnotiskt tillstånd, så jag tillhörde definitivt den gamla skolan och inte new age-kretsarna. Därför blev jag oerhört förvånad när jag behandlade en klient och oavsiktligt råkade öppna dörren till andevärlden. De flesta som sysslade med regressionsterapi (även kallad reinkarnationsterapi) beskrev livet mellan livet som en diffus gränzon vars enda uppgift var att transportera själen från ett liv till nästa. Jag insåg snart att jag skulle bli tvungen att själv finna nycklarna som öppnar dörren till klienternas undermedvetna och väcker deras minnen från tillvaron på denna gåtfulla plats. När jag i åtskilliga år hade utforskat saken i det

tysta lyckades jag skapa en fungerande modell över andevärldens struktur och vid det laget insåg jag dessutom vilken terapeutisk betydelse den här processen kan ha för en klient. Det visade sig också att det inte spelade någon roll om klienterna var ateister, troende eller anslutna till någon filosofisk inriktning däremellan – när de väl befann sig i hypnosens övermedvetna tillstånd var deras redogörelser samstämmiga. Det var på grund av mina upptäckter som jag kom att ägna mig åt andlig regression, med andra ord hypnoterapi med fokus på livet efter döden.

Jag skrev *Själarnas resa* för att ge mina medmänniskor grundläggande information som i koncentrerad form och steg för steg beskriver hur det är att dö och att färdas till den andra sidan – vem som möter själen, vart den beger sig och vad den ägnar sig åt i andevärlden innan den reinkarneras i en ny värdkropp. Syftet var att presentera en reseskildring baserad på det som mina klienter hade berättat om upplevelser de haft mellan jordeliven. *Själarnas resa* var alltså inte en i raden av böcker om reinkarnation utan banade snarare nya vägar på det metafysiska forskningsfältet där man dithittills nästan aldrig använt sig av hypnos.

Under 1980-talet, då jag strävade efter att skapa en åskådlig bild av den värld där själen vistas mellan jordeliven, inriktade jag hypnosbehandlingen uteslutande på regressionsterapi. Ju fler fallstudier jag samlade, desto mer längtade jag efter att kasta ljus över den gåtfulla andevärlden. De insikter jag fick under de här åren övertygade mig om att mina tidigare upptäckter var tillförlitliga. Det var bara mina klienter som visste att jag specialiserade mig på forskning om andevärlden, och deras insyn i arbetet begränsades till sådant som berörde dem och deras vänner. Jag ville inte påverkas av andras åsikter och fördomar och undvek alla butiker som sålde metafysisk litteratur. Jag drog mig undan omvärlden och arbetade i tysthet, och jag är säker på att det var rätt beslut.

När jag flyttade från Los Angeles och bosatte mig uppe i bergen i Sierra Nevada för att skriva *Själarnas resa* såg jag framför mig ett lugnt liv bortom det offentliga bruset. Men där misstog jag mig. Merparten av det som presenterades i boken hade aldrig tidigare publicerats och mitt förlag vidarebefordrade fler och fler läsarbrev till mig. Jag står i tacksamhetsskuld till Llewellyn Publications som insåg bokens betydelse och vågade förmedla

mina forskningsresultat till allmänheten. Det dröjde inte länge förrän förlaget skickade iväg mig på turnéer för att hålla föreläsningar och ge intervjuer på radio och teve.

Människor ville veta mer om andevärlden och frågade om det kanske fanns forskningsrön som jag inte hade tagit med i boken. Den frågan måste jag besvara jakande. Jag hade fortfarande ett omfångsrikt material som jag valt att inte publicera eftersom jag antog att människor skulle ha svårt att godta den här informationen från en okänd författare. Även om *Själarnas resa* togs emot med entusiasm hade jag inga planer på att skriva en uppföljare. Så jag bestämde mig för att kompromissa. När det var dags för bokens femte upplaga fick den ett nytt omslag och några tillägg för att tillmötesgå läsarnas önskemål om förtydligande på vissa punkter. Men det räckte inte. Breven kom i en allt stridare ström med frågor från läsare som ville veta mer om livet efter döden.

Jag fick också allt fler förfrågningar om hypnosbehandling och därför beslöt jag mig för att börja ta emot klienter igen, dock i mindre omfattning än tidigare. Eftersom jag inte arbetar heltid kan jag inte ta emot lika många klienter som förut och det innebär att väntetiden kan bli lång. Det innebär i sin tur att jag behandlar färre unga människor i kris och i stället fler äldre som har tålamod att vänta. Hos mina nya klienter lade jag märke till en högre förekomst av själar som redan nått ganska långt i sin utveckling. De här personerna sökte efter en förklaring till erfarenheter de gjort under livets gång och ville också få kontakt med sin andliga minnesbank för att främja sina målsättningar här i livet. Många av klienterna är själva helare och lärare i andliga frågor och de visar mig stort förtroende genom att dela med sig av sina erfarenheter mellan jordeliven. Förhoppningsvis har jag i min tur kunnat hjälpa dem på livets väg.

Under hela den här perioden ansåg människor fortfarande att jag förmodligen höll inne med information. Så småningom började jag fundera på om jag kanske ändå skulle skriva ytterligare en bok. Alla de erfarenheter jag gjorde efter det att *Själarnas resa* publicerats blev startpunkten för boken du nu håller i din hand – *Själarnas öde*. Jag uppfattar min första bok som en pilgrimsresa genom andevärlden längs evighetens breda flod. Den resan inleds i dödsögonblicket då själen lämnar kroppen och plötsligt står

vid flodmynningen, och den avslutas när själen låter sig återfödas i en ny kropp. I *Själarnas resa* färdades jag uppför floden mot källan så långt jag förmådde. Den saken har inte förändrats. Trots att vi alla har gjort den här resan många gånger och minnet finns kvar någonstans inom oss, tycks ingen av mina klienter kunna föra mig närmare källan. Och det är kanske inte så konstigt, eftersom de – precis som du och jag – inte har fullbordat reinkarnationens kretslopp.

I *Själarnas öde* tar jag med mig läsaren på ännu en resa längs floden, men nu ska vi göra utflykter längs några av de största bifloderna för en grundligare undersökning. Medan vi färdas längs floden den här gången vill jag uppmärksamma läsaren på fler av resruttens gåtfulla aspekter för att ge en tydligare uppfattning om helheten. Boken är uppdelad i tematiska kategorier i stället för att utgå från tidsförlopp och platser. För att göra en grundlig analys av själarnas erfarenheter om olika platser i andevärlden har jag alltså låtit tidsramarna överlappa. Dessutom har jag försökt ge läsaren en inblick i själens liv genom att belysa samma aspekt i de olika perspektiv som förekommer i mina fallstudier. *Själarnas öde* syftar till att öka kunskapen om den otroliga ordning och planering som andevärlden tillhandahåller till förmån för oss människor.

Samtidigt hoppas jag att även ovana resenärer ska få njuta av allt det underbara som väntar i andevärlden och för deras skull gör jag en kort sammanfattning av mina upptäckter om livet mellan livet i det inledande kapitlet. Jag hoppas att sammanfattningen gör det lättare att förstå det som kommer sedan och kanske även uppmuntrar till att läsa min första bok.

Och nu när vi står i begrepp att göra ännu en resa tillsammans vill jag tacka alla er som har gett mig det stöd jag behövde för att klara den svåra uppgiften – att läsa upp dörrarna som gömmer själens hemligheter. Ert stöd och de andliga guidernas tålmod – min personliga vägledares tålmod i synnerhet – har gett mig kraft att fortsätta med uppgiften. Det är ett oerhört privilegium att få tillträde till andevärlden och därmed kunna ge människor kunskap om själarnas vistelse där.

Andevärlden

I dödsögonblicket lämnar själen sin värdkropp. En avancerad själ som har erfarenhet av många tidigare jordeliv vet att den nu är fri och kan återvända hem. Själar av det slaget har inte behov av att någon ska möta dem på den andra sidan. De flesta själar som jag talar med hämtas emellertid av vägledare så snart de lämnat jordens astralplan. Om själen är ung, eller om värdkroppen är ett barn, kan själen känna sig förvirrad och behöva hämtas strax ovanför jordytan. Det finns själar som väljer att stanna kvar en tid i närheten av kroppen. Men de allra flesta ger sig iväg omedelbart. Tid har ingen betydelse i andevärlden. Själar som väljer att dröja en tid för att trösta en sörjande anhörig, eller som av andra skäl uppehåller sig i närheten av värdkroppen, upplever ingen tidsförlust. För själarna finns ingen linjär tid, bara nutid.

När själen svävar längre bort från jorden omges den av ett strålende ljus som hela tiden ökar i styrka. Men det finns de som rapporterar att de ser ett kortvarigt gråaktigt mörker och har en känsla av att de svävar genom en tunnel eller portal. Att upplevelsen varierar beror på att alla själar inte färdas lika snabbt och detta beror i sin tur på deras utvecklingsnivå. Vägledarnas dragningskraft kan vara stark eller återhållsam beroende på själens mognad och förmåga att anpassa sig till plötsliga förändringar. Gemensamt för alla själar är att de i början av färden passerar genom en tunn molnbank som strax därpå skingras igen så att de kan se långt framför sig. I det ögonblicket brukar flertalet själar lägga märke till en diffus energiformation som närmar sig. Det kan vara en själsfrände, men för det mesta är det själens personliga guide. I de fall då själen välkomnas av en livskamrat eller nära vän som redan befinner sig i andevärlden väntar guiden i närheten för att organisera övergångsprocessen. Under alla år jag forskat har ingen av mina klienter rapporterat att de hämtades vid ingången av en betydelsefull

religionsföreträdare som till exempel Jesus eller Buddha. De stora jordiska läromästarnas kärlek till mänskligheten finns emellertid lagrad hos våra personliga guider.

När själarna på nytt har orienterat sig på platsen som är deras andliga hem har deras jordiska utstrålning förändrats. Nu är de inte längre uteslutande mänskliga i den mening vi tillmäter ordet, det vill säga individer med speciell personlighet och ett visst utseende. De sörjer inte på samma sätt som de närmast anhöriga över att värdkroppen har avlidit. Det är våra själar som gör oss mänskliga på jorden, men utan våra kroppar är vi inte längre *Homo sapiens*. Sjalarna har en sublim utstrålning som trotsar all beskrivning. Själ själv föreställer jag mig själarna som intelligenta väsen omgivna av energivibrationer. Direkt efter döden upplever själen en plötslig förändring som beror på att den inte längre tyngs ner av en tillfällig värdkropp med tillhörande hjärna och centralt nervsystem. Anpassningstiden varierar emellertid från själ till själ.

Själens energi har förmåga att dela upp sig i identiska skikt, ungefär som ett hologram. Själ kan alltså leva parallella jordeliv i olika värdkroppar, men det är inte alls lika vanligt som vissa skribenter vill göra gällande. Förmågan att dela upp energin innebär dock att själarna alltid lämnar kvar en del av sin andliga energi i andevärlden. Och därför är det möjligt att en själ som återvänder från jorden kan få träffa sin mor vid ankomsten, trots att hon kanske dog trettio år tidigare och redan har reinkarnerats i en ny värdkropp.

Orienteringssamtalen som guiden alltid har med själen innan den förenas med sin primärgrupp tar olika lång tid beroende på själens utvecklingsnivå. Tidsåtgången kan också variera på grund av det senaste jordelivets svårighetsgrad. Under de här samtalen får själen tillfälle att i lugn och ro anförtro guiden de problem den haft i sin senaste värdkropp och att diskutera vad den behöver lära sig för att nå en högre utvecklingsnivå. Syftet med samtalen är att själen ska få inledande debriefing och kompetent rådgivning av kärleksfulla, kloka guider.

Ett orienteringssamtal kan vara kort eller långt beroende på hur bra eller dåligt vi har lyckats infria livskontraktets olika aspekter. Guiden berör också vissa betydelsefulla karmiska frågor, som senare kommer att diskuteras

mer ingående när själen befinner sig hos sin primärgrupp. Det finns emellertid själar som måste rehabiliteras innan de kan återförenas med sin grupp. Det beror på att de begått onda gärningar efter att ha smutsats ner av sin värdkropp. Det finns en skillnad mellan att handla fel utan avsikt att skada någon och att göra det med berätt mod. Handlingens svårighetsgrad fastställs med fokus på hur den drabbat andra människor.

Själar som begått onda gärningar överförs till speciella centra; en del klienter kallar de här platserna för ”intensivvårdsavdelningar”. Här omformas själens energi för att den ska bli frisk igen. Brottets karaktär har betydelse för hur snabbt de här själarna kan återfödas i en ny värdkropp. För vissa dröjer det inte så länge; själen kan till exempel välja att återfödas till ett nytt liv där den kommer att utsättas för andras onda gärningar. Men om en själ har agerat synnerligen grymt under många jordeliv skapas ett mönster som tyder på att beteendet kommer att upprepas. Sådana själar kan få vistas i andlig isolering under lång tid, kanske i tusentals år mätt med jordiska mått. En grundläggande princip i andevärlden är att alla felsteg som en själ begår, oavsett om det sker med eller utan avsikt, på ett eller annat sätt måste ställas till rätta i ett framtida jordeliv. Det här ses som en möjlighet för karmisk utveckling snarare än som straff eller botgöring. Det finns inget helvete för själar, möjligen med undantag för den jordiska existensen.

Somliga jordeliv är så svåra att själen återvänder fullkomligt utmattad. De andliga vägledare som väntar vid andevärldens port sätter omedelbart igång med att ge ett tillskott av sin egen energi, men för en svårt medtagen själ kan energinivån trots det vara mycket låg. En sådan själ är inte hjälpt av festligheter vid ankomsten; den mår bäst av att få vila ut i lugn och ro. Och många själar får också den vila de behöver innan de återförenas med sina primärgrupper. Ingen grupp är den andra lik – medlemmarna kan vara allt från gapiga till tystlåtna – men en sak har de gemensamt: respekt för det som kamraterna upplevt under jordelivet. Och alla grupper har sitt eget kärleksfulla sätt att hälsa en själsfrände välkommen tillbaka.

För våra själar är hemkomsten ett glädjefyllt mellanspel, i synnerhet efter ett jordeliv där det kanske inte har funnits så mycket karmisk kontakt med själsfränder. De flesta av mina klienter berättar att de hälsas välkomna hem med kramar och massor av humoristiska kommentarer. Jag har fått den

uppfattningen att detta kännetecknar livet i andevärlden. De mest utåtriktade grupperna som vill ge själsfränden ett riktigt hejdundrande välkomnande kan till och med lägga alla andra aktiviteter åt sidan. En av mina klienter beskrev det så här:

När jag kom tillbaka efter mitt förra jordeliv ställde min själsgrupp till med en hejdundrande fest – musik, vin, dans och sång. De iscensatte en klassisk festival från antikens Rom med mar-morsalar och togor. Salarna var inredda med alla de exotiska tillbehör som präglat våra gemensamma jordeliv under antiken. Melissa (en primär själsfrände) väntade på mig vid ingången, och hon hade återskapat den ålder jag har det tydligaste minnet av och var lika vacker som alltid.

Antalet medlemmar i de primära själsgrupperna varierar mellan tre och tjugofem själar; flertalet har ungefär femton medlemmar. Det händer att själar från närstående klustergrupper vill ha kontakt med varandra. Det rör sig ofta om äldre själar från olika grupper som har knutit vänskapsband under loppet av hundratals tidigare jordeliv. Cirka tio miljoner amerikanska tevetittare såg *Sightings*, en dokumentärserie som producerades av Paramount år 1995, där min verksamhet diskuterades i ett av avsnitten. Ni som såg det inslaget kommer kanske ihåg Colleen, en av mina klienter, som berättade om ett av våra hypnoterapisamtal. Hon beskrev hur hon efter ett tidigare liv kom tillbaka till andevärlden och hamnade mitt uppe i en danstillställning där gott och väl ett hundratal personer samlats för att hälsa henne välkommen, alla klädda i festdräkter från 1600-talet. De hade gått grundligt tillväga för att återskapa en tidsperiod och plats som Colleen älskat, för att hon skulle kunna inleda sin förnyelseprocess på bästa sätt.

Hemkomsten kan alltså försiggå på två sätt. Antingen samlas några få själsfränder vid andevärldens port för ett kort möte med den återvändande själen innan guiden hämtar honom eller henne till det första orienterings-samtalet. Eller, vilket är vanligast, avvaktar välkomstkommittén tills själen så småningom återförenas med sin primärgrupp. Återföreningen kan äga rum i olika miljöer, till exempel på trappan utanför ett tempel, i en trädgård eller i en stor läsesal där många själsgrupper sitter runt olika bord. Mina

klienter berättar att de på vägen till sin egen grupp ibland passerar själar som de haft kontakt med under sina tidigare liv och som hälsar deras återkomst med ett leende eller en vinkning.

Klientens uppfattning om den egna gruppens vistelseort beror på hur långt hans eller hennes andliga utveckling har nått, men om gruppen befinner sig i ett klassrum är minnesbilden alltid tydlig. Enligt andevärldens läroplan är det utvecklingsnivån som avgör vilken plats själen ska få i utbildningssystemet. Att en själ har inkarnerats på jorden ända sedan stenåldern är ingen garanti för att den har uppnått hög andlig utveckling. I mina föreläsningar brukar jag berätta om klienten som inte lyckades beseгра sin avundsjuka förrän han hade återföts i olika värdkroppar under fyra tusen år. Den svagheten har han inga problem med numera, men han har fortfarande inte lärt sig att ha tålamod med andra människor. Precis som i de jordiska klassrummen tar det längre tid för en del elever att bemästra vissa kunskaper. Men å andra sidan har alla själar som nått mycket långt i sin utveckling inhämtat kunskaper och erfarenheter under lång tid.

I *Själarnas resa* delade jag in själarna i tre kategorier: nybörjare, mellanivå och mest avancerade. Jag gav också exempel från varje kategori och påpekade att det finns variationer inom alla tre. I allmänhet består en primärgrupp av själar som befinner sig på ungefär samma utvecklingsnivå men som har individuella förmågor och brister. De här variationerna skapar jämvikt i gruppen. Själarna hjälper varandra med den bearbetning som krävs för att de ska kunna ta till sig information om jordiska erfarenheter och diskuterar hur de har hanterat värdkroppens känslor som har med dessa erfarenheter att göra. Livets alla aspekter granskas och diskuteras för att främja själarnas förmåga till insikt; det förekommer att gruppen anordnar rollspel för att underlätta förståelsen. När själarna har kvalificerat sig för mellanivån börjar de ägna mer tid åt sina intresseområden för att träna sina speciella förmågor. Jag tänker gå närmare in på detta längre fram i boken.

En mycket betydelsefull aspekt av min forskning är upptäckten av de olika färger som betecknar själens energinivå och utvecklingsstatus. Den här informationen har tagit mig många år att sammanställa, och med dess hjälp har jag fått en inblick i klienternas andliga status och dessutom kunnat identifiera andra själar som närmar sig min klient när han eller hon

befinner sig i ett hypnotiskt tillstånd. Jag upptäckte att den unga själens energiutstrålning i allmänhet är helt vit och att den förändras i takt med själens framsteg, först till benvitt, därefter till en rödaktig nyans som följs av gula, gröna och slutligen blå nyanser. Förutom den dominerande färgskiftningen finns det också subtila skillnader inom gruppen, som troligen kännetecknar själarnas individuella karaktärsdrag.

I brist på ett bättre klassificeringssystem beskriver jag själarnas utveckling i sex steg, som inleds på nivå I, det vill säga nybörjarstadiet, och fortsätter över flera påbyggnadssteg fram till nivå VI. På den nivån, där själen uppnått en mycket avancerad utvecklingsgrad, är energiutstrålningen mörkt blålila. Det finns säkerligen ännu högre nivåer, men min kunskap om dem är begränsad eftersom jag hämtar min information från klienter som fortfarande ingår i återfödelsens kretslopp. Jag är ärligt talat inte speciellt förtjust i termen ”nivå” som beskrivning på själens placering i systemet, eftersom den etiketten inte tar hänsyn till att själarna i en grupp kan ha en mångfald av individuella förmågor. Men eftersom mina klienter använder termen för att beskriva hur långt de kommit på utvecklingsskalan har jag valt att behålla den. Klienterna är för övrigt ganska blygsamma när de berättar om sina framsteg. Oavsett vad jag tycker mig förstå har ingen av dem varit villig att säga att de uppnått den sjätte nivån. När de väl vaknar upp ur transen och får kontakt med sin mest fördelaktiga självbild är de emellertid mindre blygsamma.

När klienterna befinner sig i djuphypnos och har kontakt med sitt övermedvetna sinne är budskapet alltid detsamma: i andevärlden är alla själar lika mycket värda. Vi befinner oss alla i en förändringsprocess som främjar vår utveckling. Oavsett hur svårt vi har att tillägna oss kunskapen kan vi alla på vårt eget unika sätt bidra med något som främjar helheten. Om det inte förhöll sig på det sättet skulle vi över huvud taget aldrig ha blivit till.

Den som läser mina beskrivningar av energiutstrålningens skiftande färger, utvecklingsnivåer, klassrum, lärare och elever kan lätt få för sig att andevärlden har en helt och hållet hierarkisk struktur. Men att döma av det mina klienter säger är den slutsatsen fullkomligt felaktig. Om det förekommer ett hierarkiskt mönster i andevärlden gäller detta endast på ett plan, nämligen själarnas mentala medvetenhet. Här på jorden tenderar vi att

uppfatta all organiserad myndighetsutövning som präglad av maktkamper, revirstrider och ett benhårt regelverk som hämmar förändringar inom strukturen. Det finns givetvis en strukturerad ordning i andevärlden, men det är en struktur som präglas av medkänsla, harmoni, etik och moral långt utöver något som existerar här på jorden. Efter vad jag förstår har andevärlden dessutom en centralt placerad "personalavdelning" som ägnar mycket tid och möda åt att ge själarna uppdrag som ska främja deras individuella utveckling. Allt detta vilar på en värdegrund genomsyrd av empati, tolerans, tålmod och gränslös kärlek. När mina klienter kommer in på det här ämnet talar de med stor ödmjukhet om processen.

Jag har en gammal collegekamrat i Tuscon som avskyr toppstyrning och i hela sitt liv har vägrat rätta sig efter auktoriteter, en attityd som jag kan sympatisera med. Min vän misstänker att mina klienters själar har blivit "hjärntvättade" till den grad att de tror sig ha kontroll över sitt öde. Han anser att varje form av myndighetsutövning – inklusive föreskrifter från andliga auktoriteter – genomsyras av korruption och maktmissbruk. Min forskning visar att den överjordiska verksamheten är fri från allt sådant, och det gillar han inte alls.

Hur som helst anser mina klienter att de har haft stora valmöjligheter i det förflutna och att det kommer att så förbli även i framtiden. I andevärlden gör man framsteg genom att ta ansvar för sina handlingar. Där handlar det inte om statusjakt eller härskartekniker utan om att ta vara på sin potential. Livet mellan liven präglas av integritet och personlig frihet.

I andevärlden tvingas man varken att återfödas eller att delta i gruppprojekt. Om själen helst vill vara ensam får den vara det. Om själen inte strävar efter utveckling i sina jordeliv respekteras den inställningen. En klient berättade följande: "Jag har valt den lätta vägen under många reinkarnationer och det är jag nöjd med eftersom jag inte haft någon större lust att anstränga mig. Men nu ska det bli ändring på det. Min guide säger att 'vi är redo när du ger klarsignal.'" Det finns i själva verket så mycket frihet för själarna att den som av någon anledning inte vill lämna jordens astralplan i anslutning till dödsögonblicket får tillåtelse att dröja kvar tills den är beredd att återvända hem.

Jag hoppas att min bok ska visa läsaren att vi har många valmöjligheter

både i och utanför andevärlden. För mig är det alldeles uppenbart att de flesta själar bestämmer sig för ett alternativ som ger dem möjlighet att infria andevärldens förhoppningar. Men ingen förväntar sig att vi ska klara allting perfekt. Det som motiverar själarna mer än något annat är en längtan efter att få bidra till det gemensamma bästa och att steg för steg få närma sig skapelsens källa. Själarna talar med vördnad och uppskattning om möjligheten att få reinkarneras i fysisk form.

Jag har många gånger fått frågan om mina klienter kan se skapelsens källa när de befinner sig i trans. I inledningen nämnde jag att jag inte har möjlighet att färdas särskilt långt uppströms mot källan eftersom jag arbetar med klienter som fortfarande ingår i återfödelsens kretslopp. Klienter med avancerade själar talar emellertid om återföreningen, det vill säga om ögonblicket då de ska förenas med ”de allra heligaste”. Dessa heliga väsen, som utstrålar en förtätad purpurfärgad ljusenergi, befinner sig hos en allvetande existens. Jag har ingen klar uppfattning om vad denna existens består av, men jag tycker mig förstå att den befinner sig i närheten när våra själar kallas att framträda inför De äldstes råd. En eller ett par gånger mellan varje jordeliv kallas vi till denna grupp av högre existenser som kommit ännu längre i sin utveckling än våra andliga guider. I *Själarnas resa* återgav jag på några ställen sådant som klienterna berättat om de här sammankomsterna. Den här gången tänker jag ge en mer detaljerad beskrivning av själarnas möten med de äldste – närmare än så kan jag inte komma skapelsens källa. Själar som skildrar möten med de äldstes råd rapporterar att närvaron av en gudomlig intelligens är speciellt framträdande där. Mina klienter kallar denna urkraft för en allvetande existens.

De äldstes råd är inte ett antal domare som samlats i en rättssal för att förhöra själar och utdöma straff för eventuella förseelser. Men jag kan inte förneka att enstaka klienter beskriver upplevelsen ungefär som att kallas till rektorn under skoltiden. Rådsmedlemmarna vill emellertid bara tala med oss om de misstag vi begått och diskutera vad vi kan göra för att inte upprepa dem i nästa liv.

Det är hos de äldste som frågan om vilken värdkropp vi bör få i nästa liv kommer på tal. När tiden närmar sig för själens återfödelse kallas den till Ödesringen – platsen där beslutet om nästa värdkropp ska fattas. Där vi får granska ett antal kroppar som kanske kan hjälpa oss att förverkliga våra

målsättningar. Här får vi möjlighet att se in i framtiden och testa hur det skulle vara att besjåla de här personerna innan vi slutligen bestämmer oss. Själar som vill gottgöra karmiska felsteg eller bearbeta nya aspekter av något som de har haft problem med kan till exempel bestämma sig för en värdkropp med funktionshinder eller som av någon annan anledning kommer att få ett besvärligt liv. Flertalet själar tackar ja till en av värdkropparna som erbjuds i Ödesringen, men det är tillåtet att tacka nej och själen har dessutom möjlighet att skjuta upp reinkarnationen. Själen kan också be att få återfödas på en annan planet än jorden. Accepterar själen en av de värdkroppar som presenterats är det vanligt att den skickas till en förberedande kurs för att fräscha upp sina kunskaper om vissa signaler och markörer som kan dyka upp i nästa liv, i synnerhet i samband med att primära själsfränder uppenbarar sig.

När det slutligen är dags för avfärd tar vi ett tillfälligt farväl av våra själsfränder och eskorteras sedan till platsen där återresan till jorden ska inledas. Själen förenas med sin nya värdkropp i kvinnans livmoder när graviditeten varat i ungefär tre månader, vilket innebär att det ofödda barnets hjärna har utvecklats så pass mycket att själen hinner bearbeta den före förelösningsen. I fosterstadiet har själen kvar sitt andliga intellekt medan den vänjer sig vid värdkroppens hjärnfunktioner och personlighet. Efter förlösningsen blockeras själens minnesfunktion och dess odödliga karaktär förenas med värdkroppens tidsbegränsade sinne för att parternas egenskaper ska kombineras och en ny personlighet se dagens ljus.

Jag använder mig av systematiska övningar för att få kontakt med klientens själ när han eller hon befinner sig på ett tidigt stadium av hypnotisk regressionsterapi. Tillvägagångssättet syftar till att sakta men säkert skärpa klientens minnen om det förflutna och hjälpa dem att göra en ingående analys av minnesbilderna från livet i andevärlden. Efter det sedvanliga inledande samtalet försätter jag klienten i hypnos. Det är fördjupningsen som är min hemlighet. Efter att ha experimenterat både länge och väl har jag kommit fram till att det inte räcker med att försätta klienten i ett tillstånd av alfahypnos; på den nivån kommer man inte i kontakt med klientens övermedvetna sinne. För att nå dithän måste klienten förflyttas till thetastadiet.

För att vi ska komma dit kan jag lägga upp till en timme på att låta klien-

terna visualisera skogar eller stränder för att sedan förflytta dem bakåt i tiden till barndomen. Jag ställer detaljerade frågor, till exempel om möblerna som fanns i hemmet när klienten var tolv år gammal, ett favoritplagg han eller hon hade i tioårsåldern, en älsklingsleksak när klienten var sju och det tidigaste minnet från två- och treårsåldern. När vi nått ner till den nivån förflyttar jag klienten in i livmodern och ställer frågor om den perioden, och sedan gör vi en snabb granskning av den närmast föregående inkarnationen. När klienten väl har återupplevt dödsögonblicket som avslutade det jordelivet och står vid andevärldens port är förbindelsen etablerad. Ett oavbrutet transtillstånd som fördjupas gradvis under loppet av en timme hjälper klienten att befria sig från sin jordiska situation. Vid det laget har klienten också vant sig vid att ge utförliga svar på specifika frågor om sitt andliga liv. Det här samtalet kan ta ytterligare två timmar.

Klienter som vaknar upp ur hypnosen efter att ha återvänt till andevärlden visar tydligt att de varit med om något som berört dem mycket djupt – jag ser det på dem. Upplevelsen är mycket mer intensiv än om man avslutar regressionen inom närmast föregående inkarnation. En klient beskrev det så här: ”Den andliga tillvaron är så mångfasetterad, så gåtfull och komplicerad att jag inte förmår beskriva den i ord.” Många av mina tidigare klienter skriver till mig och berättar att sedan de med egna ögon bevittnat själens odödlighet har livet fått en helt annan mening. Här kommer ett utdrag från ett av breven:

Jag känner mig så lycklig och fri nu när jag lärt känna mitt sanna jag. Det märkliga är att kunskapen i själva verket har funnits inom mig hela tiden. Mötet med mina kärleksfulla och förstående mästartgüider var en fantastisk upplevelse. Det gick plötsligt upp för mig att det enda som har någon betydelse under vistelsen här på jorden är hur vi väljer att leva våra liv och hur vi behandlar våra medmänniskor. Det verkligt avgörande är att vi visar medkänsla och tolerans för alla vi möter. Förut hade jag en vag uppfattning om livets mening, men nu vet jag varför jag befinner mig här på jorden och vart jag ska färdas efter döden.

I min nya bok presenterar jag forskningsrön baserade på sextiosju fallstudier* och vidarebefordrar klienternas budskap om livet i andevärlden. När jag ger föreläsningar börjar jag alltid med att säga att det jag tänker berätta för åhörarna handlar om hur *jag* uppfattar vårt andliga liv. Det finns många ingångar till sanningen. Mina sanningar är ett koncentrat av den ofantliga visdom som mina klienter förmedlat till mig under många, många år. Om du inte delar mina åsikter på alla punkter beträffande trosuppfattning eller filosofisk grundsyn ber jag dig att bejaka det som känns rätt för dig och att lämna resten därhän.

** I den något förkortade översättningen till svenska ingår fyrtionio fallstudier.*

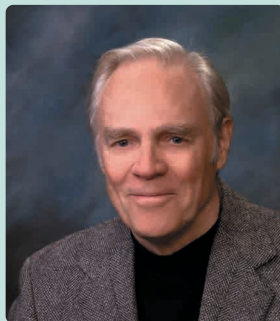
Om livet mellan livet

Dr Newton beskriver i sina böcker *Själarnas resa* samt *Själarnas öde* hur det är möjligt att under djup hypnos inte bara minnas tidigare liv, utan även livet mellan livet i icke-fysiskt tillstånd. Det du får ta del av i hans böcker kommer att vända upp och ner på dina föreställningar om döden.

Dr Newton tog under flera decennier med sig 7 000 klienter på resor in i andevärlden. De tjugonio fallstudier som presenteras i den här boken omfattar både djupt religiösa människor och personer med en reserverad hållning till andliga frågor, samt skalan däremellan. Samtliga visade anmärkningsvärd enighet när de besvarade frågor om andevärlden.

Boken hjälper dig förstå syftet bakom dina livsval, samt hur och varför din själ – och dina närståendes själar – lever för evigt.

Michael Newton var grundare till det som numera heter Michael Newton Institute for Life Between Lives® hypnotherapy. Institutet har i dagsläget registrerat 65 000 LBL sessioner utförda genom sina 200 medlemmar som är utbildade i metoden. Dessa medlemmar är listade på institutets hemsida www.newtoninstitute.org

ISBN 978-91-986498-2-6

9

789198649826

Rita Borenstein Publishing